



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl soudcem JUDr. Borisem Filemonem ve věci žalobce **DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s.**, IČ 65401875, se sídlem Krátkého 1, Praha 9, právně zast. Mgr. Markem Lošanem, advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalované **xxxx**, zastoupené zmocněncem **zzzz**, o **zaplacení 4.255,60 Kč s přísl.**,

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozsudku zaplatit žalobci 4.255,60 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % p.a. od 1. 2. 2013 do zaplacení.**
- II. **Žalovaná je povinna v téže lhůtě zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 12.011 Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Předmětem řízení je zaplacení částky 4.255,60 Kč s příslušenstvím, která představuje bezdůvodné obohacení za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012, neboť žalovaná za toto období neuhradila autorskou odměnu, kterou měla platit kolektivnímu správci z důvodu poskytování rozmnožovacích služeb za úplatu.

Při hodnocení skutkového stavu věci došel soud k následujícím závěrům: Žalobce je zapsaným spolkem, který je na základě rozhodnutí Ministerstva kultury čj. 7641/2005 ze dne

26. 5. 2005 oprávněn v rámci kolektivní správy autorských děl vybírat odměny v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu. Žalovaná měla v předmětném roce 2012 provozovnu na adrese yyy, ve které docházelo mj. k poskytování rozmnožovacích služeb za úplatu, jak je patrné z paragonu vystaveného během kontrolní návštěvy. Vzhledem k tomu, že následně přes výzvu žalobce žalovaná nesplnila svou zákonnou informační povinnost o počtech rozmnoženin a neuhradila autorskou odměnu, nezbylo žalobci než se domáhat bezdůvodného obohacení soudní cestou. Protože žalovaná přes opakované výzvy soudu nesdělila skutečný počet tiskových rozmnoženin za rok 2012 v této své provozovně (kdy k tomu byla vyzývána na jednání dne 24. 11. 2015, následně usnesením ze dne 9. 5. 2016 a v neposlední řadě opakovaně i na jednání dne 9. 8. 2016), nezbylo soudu než při výpočtu výše bezdůvodného obohacení vycházet dle ust. § 136 o.s.ř. z výše autorských odměn, které za rok 2012 zaplatily subjekty srovnatelné se žalovanou.

Při právním posouzení věci soud vycházel především z ust. § 25 zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona. Podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení má autor právo na odměnu v souvislosti s rozmnožením díla pro osobní potřebu fyzické osoby či vlastní vnitřní potřebu právnické osoby či podnikající fyzické osoby pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír nebo podobný podklad. Podle odst. 2 písm. e) stejného ustanovení má povinnost platit příslušnému kolektivnímu správci odměnu také poskytovatel rozmnožovacích služeb za úplatu, pokud jde o tiskové rozmnoženiny. Podle komentáře k § 25 autorského zákona autorů Chaloupkové a Holého z roku 2012 (dostupné v Beck-online) je „*povinnost k placení odměny závislá na pravděpodobném počtu zhotovených tiskových rozmnoženin bez ohledu na to, zda se rozmnožuje autorské dílo.*“ Podle stejného komentáře při posuzování, zda se jedná o povinnou osobu dle odst. 2 písm. e) není vůbec rozhodující, zda je poskytování rozmnožovacích služeb u dané osoby předmětem její podnikatelské činnosti. Podle odst. 6 téhož § 25 osoby uvedené v odstavci 2 jsou povinny předkládat příslušnému kolektivnímu správci, vždy souhrnně za kalendářní pololetí, nejpozději však do konce následujícího kalendářního měsíce, informace o skutečnostech rozhodných pro výši odměny, zejména o druhu a počtu prodaných, dovezených nebo přijatých přístrojů k zhotovování rozmnoženin záznamů, přístrojů k zhotovování tiskových rozmnoženin a nenahraných nosičů záznamů, jakož i o celkovém počtu tiskových rozmnoženin zhotovených na přístrojích pro poskytování rozmnožovacích služeb za úplatu.

Dále soud přihlédl k ustanovením občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2013 – tedy i v předmětném roce 2012 (dále jen OZ). Podle odst. 1 a odst. 2 § 451 OZ: kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Podle § 456 OZ předmět bezdůvodného obohacení se musí vydat tomu, na jehož úkor byl získán. Nelze-li toho, na jehož úkor byl získán, zjistit, musí se vydat státu. Podle odst. 1 až 3 § 458 OZ musí být vydáno vše, co bylo nabyto bezdůvodným obohacením. Není-li to dobře možné, zejména proto, že obohacení záleželo ve výkonech, musí být poskytnuta peněžitá náhrada. S předmětem bezdůvodného obohacení musí být vydány i užítky z něho, pokud ten, kdo obohacení získal, nejednal v dobré víře. Ten, kdo předmět bezdůvodného obohacení vydává, má právo na náhradu nutných nákladů, které na věc vynaložil.

Dle § 136 o.s.ř. určí soud výši nároků podle své úvahy v případě, že jejich skutečnou výši lze zjistit jen s nepoměrnými náklady nebo ji nelze zjistit vůbec.

Na základě výše uvedeného soud došel k závěru, že žaloba byla podána důvodně. V provozovně žalované docházelo pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír za úplatu (bez ohledu na to, zda poskytování rozmnožovacích služeb bylo předmětem podnikatelské činnosti žalované zapsané v živnostenském rejstříku). Proto byla povinna platit autorskou odměnu, což ani přes výzvu žalobce neučinila a došlo tak na její straně k bezdůvodnému obohacení. Skutečnou výši bezdůvodného obohacení nebylo možno zjistit, neboť žalovaná opakovaně odmítala splnit svoji informační povinnost, proto soud výši přiznaného nároku určil dle své úvahy a přihlédl při tom k žalobcem doloženým odměnám za rok 2012 od třech obdobných subjektů.

V souladu s ustanovením § 157 odst. 4 o.s.ř. obsahuje toto odůvodnění pouze předmět řízení, závěr o skutkovém stavu a stručné právní posouzení věci.

V průběhu jednání dne 9. 8. 2016 zástupce žalované opakovaně vznesl námitky podjatosti proti soudci JUDr. Borisi Filemonovi. Podjatost zástupce žalované spatřoval v tom, že soudce údajně nejednal nestranně, dělal nadbytečné úkony, protahoval řízení, nebyl schopen pochopit podstatu vzniklého problému při jednání a odkláněl řízení tak, aby poškodil žalovanou. Dále měl JUDr. Filemon v tomto řízení falšovat protokoly o jednání, manipulovat se spisy, jednat protiprávně a v rozporu se zákonem a zástupce žalované nesouhlasil s tím, aby toto jednání vedl. V průběhu řízení pak námitku podjatosti doplnil o důvody, že JUDr. Filemon nemá mít dostatečnou kvalifikaci, aby vedl jednání, a v průběhu jednání měl svévolně rozhodnout o tom, že se zástupce žalované nemůže poradit se žalovanou o dalším postupu. O tom, že soudce jedná nezákonně, se měl zástupce žalované dozvídat na každém jednání.

K výše uvedeným námitkám podjatosti byl zástupce žalované soudem v průběhu jednání nejméně čtyřikrát opakovaně poučen, že v námitce je třeba uvést konkrétní skutečnosti, ze kterých je dovozována podjatost soudce a navrhnout důkazy k prokázání pochybností o nepodjatosti. Přes výzvy zástupce žalované setrval po celou dobu pouze v rovině obecných tvrzení. Stejně tak byl zástupce žalované poučen, že důvodem k vyloučení soudce nemohou být okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Ke vzneseným námitkám podjatosti soud při jednání nepřihlížel z následujících důvodů: Předně zástupce žalované i přes opakovaná poučení soudem přesně neuvedl, v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje podjatost soudce, setrval pouze u zcela obecných formulací (např. že falšuje protokoly nebo nejedná nestranně), kdy přes výzvy nijak neuvedl, jakým způsobem přesně se má tohoto jednání dopouštět, a nenavrhnul žádné důkazy k prokázání těchto tvrzení. Dále velká část odůvodnění námitek podjatosti směřovala proti způsobu vedení projednávané věci a jiných věcí, což je jako důvod podjatosti vyloučeno dle § 14 odst. 4 o.s.ř. V souladu s § 15b odst. 2 o.s.ř. pak soud k námitkám nepřihlížel, neboť byly uplatněny v průběhu jednání, při němž byla věc skončena, a sám soud je ve všech jejích bodech nepovažoval za důvodné. V neposlední řadě je pak nutné konstatovat, že mnohé z tvrzených důvodů podjatosti byly předmětem námitek podjatosti, které žalovaná a její zástupce v této věci vznesly již dříve. O těchto námitkách vždy rozhodoval Vrchní soud v Olomouci a pokaždé rozhodl o tom, že JUDr. Filemon není ve věci vyloučen.

O nákladech řízení soud rozhodoval dle § 142 odst. 1 a 3 o.s.ř., přičemž výše plnění závisela na úvaze soudu, soud ji stanovil ve stejné výši, v jaké byla žalobcem požadovaná částka. Žalobce tak měl plný úspěch ve věci. Náklady řízení sestávají ze soudního poplatku

zaplaceného ve výši 1.000 Kč a z nákladů právního zastoupení žalobce. Ty jsou tvořeny odměnou advokáta dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, za 6 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 vyhlášky v plné výši (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé, vyjádření ze dne 14. 4. 2014, účast na jednání soudu dne 24. 11. 2015, účast na jednání soudu dne 9. 8. 2016 přesahující 2 hod.) a 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 2 vyhlášky v poloviční výši (jednoduchá výzva k plnění). Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon činí dle § 7 bodu 3. vyhlášky 1.000 Kč (při určení výše sazby odměny vycházel soud z tarifní hodnoty sporu 4.255,60 Kč). Dále náleží právnímu zástupci v souladu s ustanovením § 13 odst. 3 vyhlášky náhrada hotových výdajů advokáta za každý ze sedmi úkonů právní služby á 300 Kč. Za účast u jednání dne 9. 6. 2015, které se nekonalo, náleží právnímu zástupci náhrada za promeškaný čas ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny dle § 14 odst. 2 vyhlášky. To vše spolu s 21 % DPH z odměny advokáta, náhrady hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas ve výši 1.911 Kč. Celkem náklady řízení činí 12.011 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e l z e** podat odvolání (§ 202 odst. 2 o.s.ř.).

Nebude-li povinnost uložená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na nařízení výkonu rozhodnutí, popř. exekuce.

Krajský soud v Brně
dne 9. srpna 2016

Za správnost vyhotovení:
Ing. Dana Crlíková

JUDr. Boris Filemon, v. r.
soudce